

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-103/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Silvija Čovića članova vijeća te sudske savjetnice Katarine Skrbinac, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja NA iz [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 17. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja tuženika Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/26-01/359, urbroj: 401-01/11-26-2 od 24. ožujka 2026.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova, Rijeka, klasa: UP/I-600-01/26-01/11, urbroj: 2170-56-02-26-03 od 27. siječnja 2026. Tim prvostupanjskim rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama od 12. siječnja 2026., na temelju članka 23. stavka 6. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, uz obrazloženje da se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. tog Zakona.

2. Tužitelj u tužbi prigovara zakonitosti osporenog rješenja iz svih zakonom propisanih razloga. Prije svega ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, a protivno ocjeni tuženika tvrdi da se radi o situaciji u kojoj je zatražio pristup postojećim informacijama koje se odnose na službeni komunikacijski kanal javne ustanove. Tužitelj pobliže navodi i obrazlaže koje je informacije tražio, zaključujući da je pogrešno pravno kvalificiran sadržaj zahtjeva. Dalje u tužbi iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je osporeno rješenje nezakonito, a prije svega jer je pogrešna ocjena da traži podatke koji ne predstavljaju informaciju u smislu odredaba Zakona o pravu na pristup informacijama. Dodaje da je riječ o postojećim informacijama, tj. podacima, a ako prvostupanjsko javnopravno tijelo ne raspolaže tim informacijama, izričito je tražio da se navede koje tijelo ili ustanova tim informacijama raspolaže, što su prvostupanjsko tijelo i tuženik propustili učiniti. Tužitelj u navedenom nalazi povredu članka 21. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer nije postupljeno u skladu s pravilima o ustupanju zahtjeva, tj. nije utvrđeno tijelo koje raspolaže traženom informacijom. Dodaje da je upravo iz tih razloga Primorsko-goranska županija predmetni zahtjev ustupila školi, tj. prvostupanjskom tijelu. Tužitelj smatra da je ta okolnost potvrdila da postoji obveza provesti ispitni postupak u cilju utvrđivanja raspolože li škola traženim informacijama.

Tužitelj smatra da činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno, a da postoji i proturječje izreke osporenog rješenja i njegovog obrazloženja. Također upire i na povredu načela materijalne istine i pomoći stranci, jer je tijelo javne vlasti u obvezi stranci omogućiti učinkovito ostvarivanje njezinih prava.

Zaključno, tužitelj navodi mjerodavne odredbe propisa, koji su, prema njegovom mišljenju, u konkretnom slučaju pravna osnova, predlaže izvršiti uvid u pobliže navedenu dokumentaciju, a nakon provedenog postupka predlaže da ovaj Sud poništi osporeno rješenje od 24. ožujka 2026., rješenje Glazbene škole Ivana Matetića Ronjgova Rijeka od 27. siječnja 2026. te predmet vrati prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak, uz uputu na koji način valja utvrditi bitne činjenice.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga danih u obrazloženju osporenog rješenja, pri čemu daje osvrt na sve tužbene prigovore pojedinačno, tj. razloge zbog kojih smatra da tužbeni navodi nisu osnovani. Poblje ponavlja sadržaj predmetnog zahtjeva, kao i razloge zbog kojih se u predmetnom slučaju zatraženo ne može klasificirati kao informacija u smislu zakonom propisane definicije. Tuženik ukazuje i na već iznesena stajališta u upravnosudskoj praksi (npr. u presudi poslovni broj: Us II-384/20 od 10. prosinca 2020.). Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije i potvrdi osporenog tuženikovo rješenje.

4. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24. i 39/26. – Odluka Ustavnog suda; dalje: ZUS) odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se nije posebno očitovao.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja od 27. siječnja 2026., kojim je odbijen njegov zahtjev za pristup informacijama od 12. siječnja 2026.

7. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je prvostupanjsko tijelo, uvažavajući sadržaj zahtjeva, isti odbilo na temelju članka 23. stavka 6. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13., 85/15. i 69/22. – dalje: ZPPI), prethodno ocijenivši da se traženi podaci ne smatraju informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

8. Naime, tužitelj u zahtjevu, među ostalim, traži pisano očitovanje u odnosu na niz pitanja koja postavlja u zahtjevu, tj. traži jesu li poblje navedene osobe koristile službenu e-mail adresu u razdoblju dok su obnašali dužnost, a konkretno pitanje se odnosi na DT, tadašnjeg ravnatelja škole, te je li mu e-mail adresa bila određena kao službena adresa ravnatelja, odnosno traži presliku ili ispis dijela evidencije iz koje proizlazi korištenje navedene e-mail adrese. Ukoliko javnopravno tijelo ne raspolaže navedenim podacima, tužitelj traži da jasno navede koje tijelo ili ustanova tim podacima raspolaže, tj. da postupi u skladu s člankom 21. ZPPI-a.

9. Slijedom iznesenog, a uvažavajući sadržaj zahtjeva, ovaj Sud je ocijenio pravilnim zaključak javnopravnih tijela da se traženi podaci ne mogu smatrati informacijom u smislu odredbe članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, jer tužitelj traži pisano očitovanje u odnosu na pitanja koja u zahtjevu postavlja, tj. traži pojašnjenja ili informaciju u vezi adrese i je li se kao službena koristila u ranijem razdoblju te na temelju kojeg akta je određena kao službena adresa bivšeg ravnatelja. Stoga su navedeni upiti pravilno ocijenjeni kao pitanja u odnosu na koje bi odgovor zahtijevao angažman službenika, odnosno da se ne radi o gotovoj i postojećoj informaciji, koja već postoji u materijaliziranom obliku. Sukladno tome tuženik pravilno navodi da zakonska definicija informacije ne uključuje obvezu tijela javne vlasti da daje odgovore na pitanja, sastavlja izjave ili obavlja daljnje radnje i aktivnosti, već pristup informacijama u smislu mjerodavnih odredaba ZPPI-a znači pristup gotovoj informaciji koju tijelo javne vlasti posjeduje u trenutku podnošenja zahtjeva.

10. Stoga je tuženik pravilno ocijenio da tužitelj u zahtjevu nije zatražio informaciju u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a, već od prvostupanjskog tijela traži

odgovore na pitanja i pojašnjenja koja se odnose na način korištenja određenom adresom elektroničke pošte. Sukladno tome je tuženik ocijenio da je prvostupanjsko tijelo pravilno odbilo zahtjev tužitelja, odnosno rješenje donijelo u pravilno provedenom postupku te uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava, zbog čega je žalbu tužitelja odbio kao neosnovanu.

11. Tužitelj tužbenim razlozima nije s uspjehom osporio pravilnost utvrđenja tuženika, jer u bitnom ponavlja iste razloge koje je iznosio i u žalbi, u odnosu na koje je u osporenom rješenju dano valjano i relevantno obrazloženje. Naime, tužitelj u tužbi nije na bilo koji način osporio ocjenu tuženika da se u predmetnom slučaju ne radi o informacijama na način kako to definiraju odredbe ZPPI-a, zbog čega nisu osnovani niti prigovori koji se odnose na povredu mjerodavnog prava. Zbog navedenog, ovaj Sud nije našao potrebnim izvršiti uvid u pobliže navedenu dokumentaciju u tužbi, odnosno provesti dokazni postupak na način kako to tužitelj u tužbi predlaže.

12. Stoga je ovaj Sud, utvrdivši da razlozi zbog kojih tužitelj pobija osporeno rješenje nisu osnovani niti odlučni za donošenje drukčije odluke u ovoj stvari, na temelju članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbio i potvrdio tuženikovo rješenje.

U Zagreb 17. lipnja 2026.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.